

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

15.daļa: Uguns laikmets.

6.nodaļa: Uguns. Dzīvības norises.

344.

Mūžu ritumā ļoti bieži notikuši pārpratumi apzīmējumu relativitātes dēļ. Vissenākās piezīmes, iedamas caur svešu tautu tulkotāju rokām, piedzīvojušas daudzas izmaiņas. Tas labi zināms, bet tomēr netiek pietiekami ņemts vērā. Lai gūtu apzīmējuma pilnīgu nozīmi, jāgriežas pie tā paša Hierarhijas Avota. Ja tulkotājam un interpretētājam būs saskare ar Hierarhiju, tad vārda relativitāte tiks laikā izlabota. Svētajam Nolikumam nedrīkst pieskarties netīrām rokām. Visi zaimošanas veidi nosodāmi, bet ir sevišķi nelietīgi, ja zaimo reliģijas kalps. Diemžēl šādi gadījumi kļuvuši biežāki. Nav mazums īstu bezdievju reliģijas kalpu vidū. Vai gan viņi var runāt par Dzīvo Ētiku? Neprātīgie negrib pat domāt par nākošo dzīvi. Var iedomāties tādas sanāksmes šausmas, kur piedalās zaimotāji! Ugunīgā Pasaule viņiem tikai joks.

Lai Mūsu draugi neatsakās kur vien iespējams runāt par Ugunīgo Pasauli. Līdztekus garīgajam viedoklim iespējama taču arī zinātniska pieeja. Bet lai Mūsu draugi arī paši biežāk domā par Ugunīgo Pasauli, šādas domas ir kā lūgšana.

345.

Ugunīgās parādības, būdamas pat neredzamas, izraisa zemes būtnes trīsas. Ugunīgās Pasaules strāvas un stari satricina pat izsmalcinātas būtnes. Jau neredzamā parādība sirdij nepanesama. Cik gan spēcīgāk tā ietekmēs, kad tuvojoties iemiesotās esamības likumam, tā kļūs redzama! Šāda atbilstība ir jāizprot. Pat garā visstiprākie krita nesamaņā, un nosirmoja, un kļuva akli un mēmi uz zaudēja roku un kāju kustīgumu. Ugunīgo Būtņu parādībai nav jāiznīcina mūsu apziņa. Tuvākajā nākotnē cilvēki ar apziņas palīdzību pieradinās savu ķermeni augstāko enerģiju uztverei. Tādējādi cilvēki pakāpeniski sāks pretoties ugunīgajām epidēmijām.

346.

“Zefirat Herim”, tā sauca izplatījuma nosodījumu, kas radās kā pretestība nederīgām darbībām. Cilvēki, kas deva šādu apzīmējumu, bija dziļi izpratuši Uguns sakarību ar mūsu esamību. Viņi saprata, ka katra rīcība skar ne vien Karmas likumu, bet arī Ugunīgo stihiju. Tā spēj izjaukt veselas konstrukcijas spirāles un nekavējoši izraisīt atsitieni. Tāpēc atsitiena teorijai bez etniskajiem cēloņiem ir arī gluži ķīmisks pamatojums.

347.

Jaunrade, tiekšanās uz uzvaru ir jau saite ar Augstāko Pasauļu ritmu. Uzvaru satur katra sēkla. Sēkla savā būtībā ir mūžīga. Tā pārvietojas no vienas formas otrā, bet saglabā neiznīcināmo būtību. Ļoti sargājiet un cieniet katru sēklu, katru dzīvības graudu, tā satur augstāko ugunīgo enerģiju. Cilvēki to neatradīs pat labākajos zinātniskajos pētījumos. Tā mērojama ugunīgiem mērogiem, un tikai ugunīgā sirds spēj dažreiz nojaust dzīvības grauda pulsu. Bet, runājot par neiespējamību atklāt dzīvības graudu zemes līdzekļiem, tomēr neapbēdināsim zinātniekus, viņi var no vērot. Zinātne par graudu var dot daudz derīgu zināšanu. Jāsamierinās ar to, ka

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

15.daļa: Uguns laikmets.

6.nodaļa: Uguns. Dzīvības norises.

dzīvības grauda atklāšana blīvajā eksistencē būtu Pasaules iznīcināšana. Tiktu traucēta līdzsvara harmonija un nekādi zemes spēki nespētu to atjaunot. Bet ja cilvēki izpratīs Smalko Pasauli un atzīs Mācību par Ugunīgo Pasauli, viņi pavirzīsies daudzas pakāpes tuvāk uzvarai pār miesu.

348.

Tai pašā laikā viņi nebaidās sadalīt savus zemes darbus daudzus gadus uz priekšu. Šāda rīcība tikai pierāda, cik tumša ir doma par nākamo dzīvi. Tātad nekādi Nolikumi, nekādas parādības, nekādi zinātnes sasniegumi apziņu neaizsniedz.

Bet Dižā Ceļa ceļinieki bieži domā tikai par nakts mājām, bezdomīgi aizmirsdami savu uzdevumu. Kūtra domāšana nav samērojama ar Dižo Ceļu! Tāpēc ugunīgais ceļš būs nākotnes apziņas ceļš.

Ugunīgajai Pasaulei jātuvojas ar visām domām, ar visu vēlēšanos, ar visu sirdi.

349.

Drosme saistās ar piesardzību. Citādi drosme būs neprāts un piesardzība izvērtīsies glēvulībā. Cilvēki, kas spēj iedomāties visu ugunīgo vilņu komplicētību, var augsti novērtēt padomu par piesardzību. Jogs neaizmirst piesardzību, tajā izpaudīsies cieņa pret vareno stihiju un ugunīgās Pasaules godāšana. Redzams, ka jāsasprindzē visa piesardzība, ejot caur smalkāko trauku rindām. Ja šie ugunīgā darba ražojumi prasa tādu piesardzību, tad arī paši ugunīgie vilņi paplašina mūsu sirds vērtīgumu.

350.

Grauds, kas iedveš varenu dzīvību garam, ir, patiesi, tas mantojums, kas saņemts no Hierarhijas Sākotnes. Visiem, kas vēlas nostiprināties sasniegumu izpratnē, neatliekami jāpiesienas Ugunīgās Vadības principam. Grauds tiek dots cildenai ugunīgai tuvināšanai. Ceļiniekam, kas apzinājies ugunīgā varoņdarba uzdevumu, jāapzinās arī kosmiskā mantojuma likums. Kosmiskie likumi balstās uz dzīvības pamata un nekas nebūs dzīves spējīgs, ja tā pamati nebūs uguns piesātināti. Tikai tas, kas spēj tiekties uz ugunīgo principu, sapratīs Uguns ugunīgās uztveres skaistumu. Apzinoties vienību ar Augstākajiem Spēkiem, var izsekot, kā sirds uzsūc Hierarhijas Starus. Tikai vistuvākie var skanēt līdz Stariem, kas nostiprina ugunīgo vibrāciju. Pārraidot un uztverot jāatceras likums, ka katru vibrāciju spēj uzņemt gars, kas stāv uz visugunīgākās pakāpes. Ceļā uz ugunīgo Pasauli jāatceras, kā raidītājs piesaista savas enerģijas Hierarhijai. Šāda izpratne novedīs pie gara vienotības, kas savā būtībā ir vienbūtīgs.

351.

Dievišķā Uguns pierāda savas dzirksteles visā esamībā. Šo dzirksteļu apslēptie potenciāli, kaut gan tie neredzami, jāpieņem kā visu manifestāciju pamats. Šī dzirkstele katrā organisma centrā jāpieņem kā ķēdes loceklis. Pieņemot šo Patiesību par pamatu, var iedomāties, kā centri funkciju apvienoti. Katra dievišķā dzirkstele

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

15.daļa: Uguns laikmets.

6.nodaļa: Uguns. Dzīvības norises.

ieelpo un izelpo uguni, kas kalpo kā apvienotāja. Visi gara potenciāla spēki sakāpinās šajā pastāvīgajā apmaiņā. Katra centra potenciāls ir pakāpe uz nemirstību, tāpēc tik lieli ir maldi, kas pamudina uz fiziskajiem vingrinājumiem. Nevis no ārienes, bet no iekšienes spēj iedegties Dievišķās Uguns dzirkstele. Skolotāja Stara vadībā, protams, dzirkstele var iedegties, bet arī šeit garam jāsatavojas pašdarbīgos meklējumos. Zaroastra Mācība par Dievišķo Uguni, Mīlestību un Daiļumu devusi pasaulei Augstākā Likuma apstiprinājumu.

352.

Dievišķā Uguns ierosina katru kosmisko parādību un jaunradi. Katru augstāko potenciālu piesātina šī Dievišķā Uguns. Katra dzīvības dzirkstele nes sevī šo Dievišķo Uguni. Piemērosim visās dzīves izpausmēs Dievišķās Uguns nozīmi. Katrā dzīvības centrā ir šīs Uguns apstiprinājums. Cilvēku darbības, protams, nes sevī šīs dievišķās dzirksteles. Ja pieņemtu cilvēciskās ugunis kā radošos centrus, tad varētu saskatīt, ka ķermeņiem, kas Uguns apvienoti, ir savas atbilstības dažādajās sfērās. Ir pareizi domāt, ka būtība iedalās pēc smalko enerģiju apstiprinātām sfērām. Tāpēc runājot par Ugunīgo Pasauli, mums jāprot iztēloties, kā Uguns viesulis apvieno ķermeņus. Tā vienbūtīgā Dievišķā Uguns ir visu enerģiju apvienotāja.

353.

Ugunīgais brīnums bieži apslēpts sirdī, bet to iespējams izpaust tikai pastāvīgi tiecoties uz brīnumu. Spoži spīd tīrā uguns, ja dzīvs ir prieks par brīnumu. Nevajag domāt, ka iespējams sasniegt, tikai šad un tad atceroties. Bet ja viss ir traukšanās pilns, tad tīrā Uguns nebūs pelnu klāta.

354.

Tumsoņi turēs aizdomās uguns pielūgšanā, bet paši ietver savas Svētnīcas ugunis. Jo to dara tāpēc, lai ietvertu vissvētāko vistīrākajā. Gaisma un augstākais Spēks pievelk cilvēka apziņu. Ne uguns pielūgšana, bet tīrās radošas stihijas kādību izpazīšana. Tēlnieks saudzē marmoru un mālus, bet nepielūdz tos.

355.

Kalnu kristālu pamatā ir viena uguns, bet paši tie ir dažādi. Vajag padomāt par tādiem ugunīgiem veidojumiem. To esamība vien jau ir Gaišās Pasaules labākais atgādinājums, uz kuriem katram atļauts tiekties.

356.

Ir labāk, ja gaisā ir vairāk izplatījums elektrības, citādi apakšzemes uguns pārāk nelīdzsvarota. Izplatījumā ir daudz ļaunuma, tāpēc tik ļoti lūdzu saudzēt veselību.